

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצול/ת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: וגנר	שם פרטי: פנחס
----------------	---------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה:		בלועזית		שם נעורים:
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: פאוול		בלועזית Pawel		מין: ז / נ תאריך לידה: 2.2.1938
מקום לידה (ישוב, מחוז): קרקוב		בלועזית Krakow		ארץ לידה: פולין
שם פרטי של האב: יעקב		שם פרטי ושם נעורים של האם: אנג'ה גנגר		
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):		שם נעורים של האישה:		
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה (ישוב, מחוז): קרקוב		בלועזית Krakow		ארץ המגורים: פולין
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:		מקצוע לפני המלחמה:		חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): כפר במרחק עשרים דקות מקרקוב אצל משפחה פולנית האם היית בגטאות? אילו ומתי?				
האם היית במחנות? אילו ומתי?				
מקום השחרור:		תאריך השחרור		
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?		לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?		
מקומות/מחנות בדרך לארץ: רומא		שנת העליה: 1946		שם האנייה: (אם עלה בדרך הים)

אנא ספרי על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

הייתי תינוק, נולדתי ב- 2.2.1938

נא ספרי על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אווקואציה למרכז ברית המועצות):

אבא שלי החליט לעלות לפלסטינה, להתארגן, ולהביא את אמי ואותי. המשפחה של אמי לא הרשתה לה לעזוב, הם לא האמינו שיקרה מה שקרה. ברחנו למשפחת רושצ'יבסקי (ארגנטינה להם לפני שנים רבות תעודות של חסידי אומות עולם). הגסטפו הגיעו ואספו עשרה מתוך תשעה- עשר יהודים שהתחבאו אצל משפחת רושצ'יבסקי. אני רצתי אחרי אמי וצעקתי "אמא". גברת רושצ'יבסקי תפסה אותי, ואמרה לגסטפו שאמי היא המטפלת והיא עצמה אמא שלי. משום מה האמינו לה וכך ניצלתי. את אמי ותשעה יהודים אחרים הם רצחו במקום. גרתי עם משפחת רושצ'יבסקי והייתי הבן שלהם, אפילו הפכתי לקתולי.

אנא ספרי על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

בת דודה שלי רחל מזור ז"ל, שעבדה בבריגדה, מצאה את שמי ברשימת הניצולים שהופצה. קצין יהודי שנשלח על ידה אסף אותי מקרקוב ולקח אותי לרומא. שם הייתי חודשיים בבית יתומים. בתחילת 1946 נלקחתי באוניה לאלכסנדריה, ומשם נלקחתי מאלכסנדריה ללוד ברכבת המנדטורית. שם פגש אותי אבי.

נא ספרי על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

בגיל שמונה הגעתי לפלסטינה ללוד. התחלתי לימודים בגיל שמונה, בכיתה ב' בבית ספר עממי "לדוגמא". בתיכון למדתי בבית ספר "גאולה". לאחר מכן, אחרי שלוש שנות צבא, נסעתי ללמוד הנדסת ייצור באוניברסיטה בלוס אנג'לס.